

עג הישן עם אשתו ובניו איך יתנהג, וכו' ד' סעיפים:

א. * שנים שהיו ישינים בטלית אחד ובשר שניהם ^(א) נוגעים זה בזה, ^(ב) לא יקרא קריאת שמע אלא אם כן היתה טלית מפסקת ^(ג) ביניהם * במצותיהם ^(ד) ולמשה: **ב.** אם היה ישן ^(ה) עם אשתו, קורא בתורת ^(ו) פנים לצד אחד ואפלו בלא הפסקת טלית, משום דחשיבא כגופו. וי"ש מי ^(ז) שאוסר ונכון לחוש לדבריו: **ג.** אם היה ישן ^(ח) עם בנו, בעודם קטנים מתר לקרות ^(ט) בתורת פנים בלא הפסקת טלית, ואם הם ^(י) גדולים צריך להפסקת טלית: **ד.** יער פמה הם חשובים קטנים, התינוק עד שהיה לו שמים עשרה שנים והתינוקת עד שהיה לה אחר עשרה שנים, ואפלו הביאו שתי שערות מתר, ^(יא) ובשנת שלש עשרה להינזק ושמים עשרה להינזקת ^(יב) אם הביאו שתי שערות אסור בלא הפסק ואם לא הביאו שתי שערות מתר, ^(יג) ובשנת שלש עשרה ואילך להינזק ושמים עשרה להינזקת אפלו לא הביאו שתי שערות אסור:

א. ברכות כו וכו' יוסף.
ב. הרמב"ם בספר ג. מהלכות קריאת שמע.
ג. שם בגמרא הרי"ף.
ד. הרמב"ם, ד. הראשון.
ה. שם וכו' יוסף.
ו. שם וכו' יוסף.
ז. שם וכו' יוסף.
ח. שם וכו' יוסף.
ט. שם וכו' יוסף.
י. שם וכו' יוסף.
יא. שם וכו' יוסף.
יב. שם וכו' יוסף.
יג. שם וכו' יוסף.

באר היסב

(א) ביניהם, ואן אפלו פניהם זה לזה כוונת. בית יוסף: (ב) פנים, פרוש, שיחוריו שניהם אחזיקיהם זה לזה, כסף משנה, קצן אברהם: (ג) ובשנת שלש עשרה, עין קצן אברהם:

באר הגולה

ראיה, וגם מדברי הרבנו יונה לא משמע הכי, שכתב לא יתחילו, טעמא דמלתא, דתתחילו אכלים כדאורחא דכלל גמילות חסדים הוי, ולפיכך אמרו דבין שעוסק במצוה פטור מן המצוה, ואף על פי שפיר נקבר המת לא יתחיל, עד כאן לשונו. ודין עוסק במצוה הוא אפלו בדליקא שהיה. ועין לעיל סימן ע סעיף ד בדין העוסק בצרכי רבים, וסמך על זה שם דין זה צריך עיון למעשה. ובמב"ם בהלכות אבילות פסק דנחום אבילות הוא מצות עשה מדברי סופרים, ולפי זה הדין עם ההג"ה. ועין בפרי מגדים סעיף קטן ד:

א. * שנים שהיו וכו' נוגעים זה בזה. עין במשנה ברוך סעיף קטן א מה שכתבנו פנים להדי פנים אפלו אינם נוגעים אסור, הוא מהפרי מגדים, והמאמר מרדכי מסתפק בזה. ונראה לי דלפי דברי הפרי מגדים אפשר דיש לישב הקושא שנה של המגן אברהם בסעיף קטן ב, עין שם: * במצותיהם ולמשה. וכתבתי אם בעינין שהיה חוצץ עד סוף גופם, או אולי אפלו טלית קצר ולמשה ברגליהם נוגעין זה בזה שרי. ומתקרא"א שצנן המקור מסימן ע סעיף ו, והתם הלא לא בעינין רק פסו עונה לחוד מדינא, כדמוכח ברמב"ם פרק ג הלכה יז, ואפשר דהיא תמירא טפי ומשום דההיא נח דאפלה לשתוי סבירא לה לא שני הרהורא, ומדע, דהא אפלו רק עגביותיהם נוגעים זה בזה, דאין בהם משום עונה פדאיתא במקרא, ואפלו הכי אסור, ועל פירוש השעם משום הרהור על דבר גניעה אפשר דאפלו למשה מזה לש הרהור, וצריך עיון: כתב בספר עבודת היום, במה דברים אמורים כל זה הסימן, כשקורא קריאת שמע או מתפלל או מדרג דברי תורה פסיו, אבל להרהר בדברי תורה הלא קומא לן דמתר אפלו לשערותיו מגלה, כמו שכתוב בסוף סימן עה, כל שכן בזה. ועין שם שכתב עור, ומטעם זה מתר להרהר בדברים שבעקשה בשעת תשמיש, שהרהור אינו דבור לענין זה, אף על פי שהוא דבור לענין להרהר במבואות המטפסות, עד כאן לשונו בקצור:

נעתיק פה ההקדמה מפרי מגדים לסימן עד וזה בי הוא נצרך מאד

א. דע, כי הדין אסור עונה המבאר בסימן זה ובסימן עה נחלק להמשה חלקים, באשר יתבאר בעזרת ה' יתברך. [א] עינו רואה ערותו. [ב] לבו רואה ערותו. כוונתו שהיה חולף בחלוק פלי מכנסים וכלי אזור, או גוף שהיה משקב ערם תחת המכסה והוציא ראשו ולבו עם העונה תחת המכסה. [ג] גלוי ערוה, כגון שהחלף כביתו ערם, אף שהוציא ראשו לחוץ לבית וגם לבו מכסה כגון, דליקא כאן משום עינו ולבו רואה את הערוה, עם כל זה יש כאן אסור משום גלוי הערוה. [ד] עינו רואה ערות חברו, ואין חלוק בין ערות ישראל או עכו"ם ואפלו קטן בן תשע וקטנה בת שלש, ופשיטא מאשה בין אשת איש בין פנויה (עין פ"ה א"ט). [ה] לבו רואה ערות חברו. והנה בעניניו רואה ערותו דאורייתא או אדאורייתא ערות חברו, אסור מן התורה, דחתיב ולא יראה כף ערות דבר, לקרות קריאת שמע או לעסוק בדברי תורה ודבר קדשה, ואם כן הקורא קריאת שמע ורואה ערוה עובר בלאו מן התורה, והוא הדין כל דבר שבעקשה נאכל הרהור סתם בערוה, אלא שמשום כעונה אסור בערוה דמי דבריה.

ואילך, י"י רוצה לומר, גם כן תכף משנהשלים השבת שלשה עשר, ואין צריך שלש עשרה שנה ויום אחד, רק שלמות. י"י ויום הלכה גם כן בכלל, כגון אפלו אם נולד באחד בתשרי בסוף היום, כשפא לתחלת ליל שבת ארבע עשרה שנה בולד בו, הינו, אחד בחשירי, נשלם לו השלש עשרה שנים ונעשה גדול, וכן הדין לענין פר מצוה, אך דשם בעינין גם כן שתי שערות. ועין לעיל בסימן נה סעיף ט ובמשנה ברוך שם: **(יא) אם הביאו שתי שערות.** עין במגן אברהם שכתב, דלפי מה שפסק השור בקצו הענין סימן כא. אסור משהגיע הזמן הזה אפלו לא הביאו שתי שערות, וגם אפלו בלא קריאת שמע אסורים לישן בבתו צרימים כשרם בשר משהגיע הזמן הזה, ועין בתלכות מתווקן וביבית שמואל שם:

שער היצוין

א. (א) נקרא: (ב) פרי מגדים: (ג) לבד ושאר אחרונים: (ד) בית יוסף: (ה) פרי מגדים: (ו) כסף משנה: (ז) כסף משנה, ומה שכתב עור שם עין באורי בבב"א יוסף: (ח) תנ"א וכו' יוסף ומאמר מרדכי ומגן אברהם: (ט) פשוט, ועין בסעיף קטן ח: (י) נקרא: (יא) שלחן שלמה: (יב) כ"ח ושאר אחרונים: (יג) מגן אברהם ושאר אחרונים: (יד) פרי מגדים:

לוח עמוד הידוע: יום ה טו כסלו תשס"ג. יום ו טו חשוון תשס"ג. שבי"ח חשוון תשע"ג. יום א ד חשוון תשע"ג. יום ב ט אלול תשס"ב